

INDEX GENERALIS

	<i>pag.</i>		<i>pag.</i>
NOVISSIMA RAMENTA	VII	CAP. XII. — De opinione dicentium quod Deum esse demonstrari non potest sed sola fide tenetur . . .	15
<i>Notandum</i>	XI	CAP. XIII. — Rationes ad probandum Deum esse	16
<i>Paralipomenon critices textualis</i>	XII	CAP. XIV. — Quod ad cognitionem Dei oportet uti via remotiois . .	22
<i>Operum S. Thomae indicat. breviatae</i>	XIV	CAP. XV. — Quod Deus sit aeternus	23
<i>Index auctoritatum</i>	XVIII	CAP. XVI. — Quod in Deo non est potentia passiva	24
<i>Index personarum</i>	XXXV	CAP. XVII. — Quod in Deo non est materia	24
<i>Index elementorum</i>	XXXVII	CAP. XVIII. — Quod in Deo nulla est compositio	25
<i>Tabula dubiorum Petri de Bergamo</i> .	LXXIX	CAP. XIX. — Quod in Deo nihil est violentum neque praeter naturam	26
LIBER PRIMUS			
CAP. I. — Quod sit officium sapientis	I	CAP. XX. — Quod Deus non est corpus	26
CAP. II. — Quae sit in hoc Opere Auctoris intentio.	3	CAP. XXI. — Quod Deus est sua essentia	31
CAP. III. — Quis modus sit possibilis divinae veritatis manifestandae	4	CAP. XXII. — Quod in Deo idem est esse et essentia	31
CAP. IV. — Quod veritas divinatorum ad quam naturalis ratio pertingit convenienter hominibus credenda proponitur	5	CAP. XXIII. — Quod in Deo non est accidens	33
CAP. V. — Quod ea quae ratione investigari non possunt convenienter fide tenenda hominibus proponuntur	7	CAP. XXIV. — Quod divinum esse non potest designari per additionem alicuius differentiae substantialis .	34
CAP. VI. — Quod assentire his quae sunt fidei non est levitatis quamvis supra rationem sint	8	CAP. XXV. — Quod Deus non est in aliquo genere	35
CAP. VII. — Quod veritati fidei Christianae non contrariatur veritas rationis	10	CAP. XXVI. — Quod Deus non est esse formale omnium	36
CAP. VIII. — Qualiter se habeat humana ratio ad veritatem fidei . .	11	CAP. XXVII. — Quod Deus non sit forma alicuius corporis	38
CAP. IX. — De ordine et modo procedendi in hoc opere	12	CAP. XXVIII. — De perfectione divina	40
CAP. X. — De opinione dicentium quod Deum esse demonstrari non potest cum sit per se notum . .	13	CAP. XXIX. — De similitudine creaturarum	42
CAP. XI. — Reprobatio praemissae opinionis et solutio rationum praemissarum.	14	CAP. XXX. — Quae nomina de Deo possint praedicari	42
		CAP. XXXI. — Quod divina perfectio et pluralitas nominum divinatorum divinae simplicitati non repugnant	43
		CAP. XXXII. — Quod nihil de Deo et rebus aliis univoce praedicatur	44

INDEX GENERALIS

	<i>pag.</i>		<i>pag.</i>
CAP. XXXIII. — Quod non omnia nomina dicuntur de Deo et creaturis pure aequivoce	45	CAP. LIX. — Quod a Deo non excluditur veritas enuntiabilium	70
CAP. XXXIV. — Quod ea quae dicuntur de Deo et creaturis dicuntur analogice	45	CAP. LX. — Quod Deus est veritas	71
CAP. XXXV. — Quod plura nomina dicta de Deo non sunt synonyma	46	CAP. LXI. — Quod Deus est purissima veritas	72
CAP. XXXVI. — Qualiter intellectus noster de Deo propositionem format	46	CAP. LXII. — Quod divina veritas est prima et summa veritas	73
CAP. XXXVII. — Quod Deus est bonus	47	CAP. LXIII. — Rationes volentium subtrahere Deo cognitionem singularium	73
CAP. XXXVIII. — Quod Deus est ipsa bonitas	48	CAP. LXIV. — Ordo dicendorum circa divinam cognitionem	74
CAP. XXXIX. — Quod in Deo non potest esse malum	48	CAP. LXV. — Quod Deus singularia cognoscat	74
CAP. XL. — Quod Deus est omnis boni bonum	49	CAP. LXVI. — Quod Deus cognoscit ea quae non sunt	76
CAP. XLI. — Quod Deus sit summum bonum	49	CAP. LXVII. — Quod Deus cognoscit singularia contingentia futura	78
CAP. XLII. — Quod Deus est unus	50	CAP. LXVIII. — Quod Deus cognoscit motus voluntatis	79
CAP. XLIII. — Quod Deus est infinitus	52	CAP. LXIX. — Quod Deus cognoscit infinita	80
CAP. XLIV. — Quod Deus est intelligens	57	CAP. LXX. — Quod Deus vilia cognoscit	82
CAP. XLV. — Quod intelligere Dei est sua essentia	58	CAP. LXXI. — Quod Deus cognoscit mala	83
CAP. XLVI. — Quod Deus per nihil aliud intelligit quam per suam essentiam	59	CAP. LXXII. — Quod Deus est volens	86
CAP. XLVII. — Quod Deus intelligit perfecte seipsum	59	CAP. LXXIII. — Quod voluntas Dei est eius essentia	88
CAP. XLVIII. — Quod Deus primo et per se solum seipsum cognoscit	60	CAP. LXXIV. — Quod principale volitum Dei est divina essentia	88
CAP. XLIX. — Quod Deus cognoscit alia a se	61	CAP. LXXV. — Quod Deus, volendo se, vult etiam alia	89
CAP. L. — Quod Deus habet propriam cognitionem de omnibus rebus	62	CAP. LXXVI. — Quod Deus uno actu voluntatis se et alia velit	89
CAP. LI et LII. — Rationes ad inquirendum qualiter multitudo intellectuum sit in intellectu divino	63	CAP. LXXVII. — Quod volitorum multitudo divinae simplicitati non repugnat	90
CAP. LIII. — Solutio praemissae dubitationis	64	CAP. LXXVIII. — Quod divina voluntas ad singula bonorum se extendit	91
CAP. LIV. — Qualiter divina essentia una et simplex sit propria similitudo omnium intelligibilium	65	CAP. LXXIX. — Quod Deus vult etiam ea quae nondum sunt	91
CAP. LV. — Quod Deus omnia simul intelligit	66	CAP. LXXX. — Quod Deus de necessitate vult suum esse et suam bonitatem	92
CAP. LVI. — Quod cognitio Dei non est habitualis	67	CAP. LXXXI. — Quod Deus non de necessitate vult alia a se	93
CAP. LVII. — Quod cognitio Dei non est discursiva	68	CAP. LXXXII. — Rationes ducentes ad inconveniens si Deus alia a se non necessario velit	94
CAP. LVIII. — Quod Deus non intelligit componendo et dividendo	69	CAP. LXXXIII. — Quod Deus vult aliquid aliud a se necessitate suppositionis	95
		CAP. LXXXIV. — Quod voluntas Dei non est impossibile secundum se	96

INDEX GENERALIS

	<i>pag.</i>
CAP. LXXXV — Quod divina voluntas non tollit contingentiam a rebus, neque eis necessitatem absolutam imponit	96
CAP. LXXXVI. — Quod divinae voluntatis nihil potest esse causa . .	97
CAP. LXXXVII. — Quod divinae voluntatis nihil potest esse causa .	97
CAP. LXXXVIII. — Quod in Deo est liberum arbitrium	98
CAP. LXXXIX. — Quod in Deo non sunt passiones affectuum	99
CAP. XC. — Quod in Deo sit delectatio et gaudium, non tamen repugnat divinae perfectioni	100
CAP. XCI. — Quod in Deo sit amor	101
CAP. XCII. — Quomodo in Deo ponantur esse virtutes	104
CAP. XCIII. — Quod in Deo sunt virtutes morales quae sunt circa actiones	105
CAP. XCIV. — Quod in Deo sunt virtutes contemplativae	107
CAP. XCV. — Quod Deus non potest velle malum	107
CAP. XCVI. — Quod Deus nihil odit, nec odium alicuius rei ei convenire potest	108
CAP. XCVII. — Quod Deus est vivens	109
CAP. XCVIII. — Quod Deus est sua vita	109
Cap. XCIX. — Quod vita Dei est sempiterna	110
CAP. C. — Quod Deus est beatus . .	110
CAP. CI. — Quod Deus sit sua beatitudo	111
CAP. CII. — Quod beatitudo divina perfecta et singularis est excedens omnem aliam beatitudinem . . .	112

LIBER SECUNDUS

CAP. I. — Continuatio sequentium ad praecedentia	114
CAP. II. — Quod consideratio creaturarum utilis est ad fidei instructionem	115
CAP. III. — Quod cognoscere naturam creaturarum valet ad destruendum errores qui sunt circa Deum . . .	116
CAP. IV. — Quod aliter considerat de creaturis philosophus et theologus	117
CAP. V. — Ordo dicendorum	117
CAP. VI. — Quod Deo competit ut sit aliis principium essendi	118

	<i>pag.</i>
CAP. VII. — Quod in Deo sit potentia activa	119
CAP. VIII. — Quod Dei potentia sit eius substantia	119
CAP. IX. — Quod Dei potentia sit eius actio	120
CAP. X. — Qualiter potentia in Deo dicatur	120
CAP. XI. — Quod de Deo dicitur aliquid relative ad creaturas	121
CAP. XII. — Quod relationes dictae de Deo ad creaturas non sunt realiter in Deo	121
CAP. XIII et XIV. — Quomodo praedictae relationes de Deo dicantur	122
CAP. XV. — Quod Deus sit omnibus causa essendi	123
CAP. XVI. — Quod Deus ex nihilo produxit res in esse	124
CAP. XVII. — Quod creatio non est motus neque mutatio	126
CAP. XVIII. — Quomodo solvantur ea quae contra creationem obiiciuntur	127
CAP. XIX. — Quod in creatione non sit successio	127
CAP. XX. — Quod nullum corpus potest creare	128
CAP. XXI. — Quod solius Dei est creare	129
CAP. XXII. — Quod Deus omnia possit	132
CAP. XXIII. — Quod Deus non agat ex necessitate naturae	134
CAP. XXIV. — Quod Deus agit secundum suam sapientiam	135
CAP. XXV. — Qualiter omnipotens dicitur quaedam non posse	136
CAP. XXVI. — Quod divinus intellectus non coartatur ad determinatos effectus	138
CAP. XXVII. — Quod divina voluntas ad determinatos effectus non artatur	139
CAP. XXVIII et XXIX. — Qualiter in rerum productione debitum invenitur	139
CAP. XXX. — Qualiter in rebus creatis esse potest necessitas absoluta	142
CAP. XXXI. — Quod non est necessarium creaturas semper fuisse . .	145
CAP. XXXII. — Rationes volentium probare aeternitatem mundi ex parte Dei acceptae	146
CAP. XXXIII. — Rationes volentium probare aeternitatem mundi sumptae ex parte creaturarum	147

	<i>pag.</i>		<i>pag.</i>
CAP. XXXIV. — Rationes ad probandum aeternitatem mundi ex parte factionis	148	CAP. LV. — Quod substantiae intellectuales sunt incorruptibiles	175
CAP. XXXV. — Solutio rationum supra positarum et primo earum quae sumebantur ex parte Dei	149	CAP. LVI. — Per quem modum substantia intellectualis possit corpori uniri	180
CAP. XXXVI. — Solutio rationum quae sumuntur ex parte rerum factarum	151	CAP. LVII. — Positio Platonis de unione animae intellectualis ad corpus	182
CAP. XXXVII. — Solutio rationum quae sumebantur ex parte factionis rerum	152	CAP. LVIII. — Quod nutritiva, sensitiva et intellectiva non sunt in homine tres animae	184
CAP. XXXVIII. — Rationes quibus quidam conantur ostendere mundum non esse aeternum	153	CAP. LIX. — Quod intellectus possibilis hominis non est substantia separata	186
CAP. XXXIX. — Quod distinctio rerum non est a casu	155	CAP. LX. — Quod homo non sortitur speciem per intellectum passivum, sed per intellectum possibilem	189
CAP. XL. — Quod materia non est prima causa distinctionis rerum	156	CAP. LXI. — Quod praedicta positio est contra sententiam Aristotelis	195
CAP. XLI. — Quod distinctio rerum non est propter contrarietatem agentium	157	CAP. LXII. — Contra opinionem Alexandri de intellectu possibili	196
CAP. XLII. — Quod causa prima distinctionis rerum non est secundorum agentium ordo	159	CAP. LXIII. — Quod anima non sit complexio, ut posuit Galenus	199
CAP. XLIII. — Quod rerum distinctio non est per aliquem de secundis agentibus inducentem in materiam diversas formas	160	CAP. LXIV. — Quod anima non sit harmonia	199
CAP. XLIV. — Quod distinctio rerum non processit ex meritorum vel demeritorum diversitate	162	CAP. LXV. — Quod anima non sit corpus	200
CAP. XLV. — Quae sit prima causa distinctionis rerum secundum veritatem	164	CAP. LXVI. — Contra ponentes intellectum et sensum esse idem	201
CAP. XLVI. — Quod oportuit ad perfectionem universi aliquas creaturas intellectuales esse	166	CAP. LXVII. — Contra ponentes intellectum possibilem esse imaginationem	201
CAP. XLVII. — Quod substantiae intellectuales sunt volentes	167	CAP. LXVIII. — Qualiter substantia intellectualis possit esse forma corporis	202
CAP. XLVIII. — Quod substantiae intellectuales sunt liberi arbitrii in agendo	168	CAP. LXIX. — Solutio rationum quibus supra probatur quod substantia intellectualis non potest uniri corpori ut forma	204
CAP. XLIX. — Quod substantia intellectualis non sit corpus	169	CAP. LXX. — Quod secundum dicta Aristotelis oportet ponere intellectum uniri corpori ut formam	205
CAP. L. — Quod substantiae intellectuales sunt immateriales	171	CAP. LXXI. — Quod anima immediate unitur corpori	206
CAP. LI. — Quod substantia intellectualis non sit forma materialis	172	CAP. LXXII. — Quod anima sit tota in toto et tota in qualibet parte	206
CAP. LII. — Quod in substantiis intellectualibus creatis differt esse et quod est	172	CAP. LXXIII. — Quod intellectus possibilis non est unus in omnibus hominibus	207
CAP. LIII. — Quod in substantiis intellectualibus creatis est actus et potentia	173	CAP. LXXIV. — De opinione Avicennae, qui posuit formas intelligibiles non conservari in intellectu possibili	214
CAP. LIV. — Quod non est idem componi ex substantia et esse, et materia et forma	174	CAP. LXXV. — Solutio rationum quibus videtur probari unitas intellectus possibilis	217
		CAP. LXXVI. — Quod intellectus agens non sit substantia separata, sed aliquid animae	221

INDEX GENERALIS

	<i>pag.</i>		<i>pag.</i>
CAP. LXXVII. — Quod non est impossibile intellectum possibilem et agentem in una substantia animae convenire	225	CAP. XCII. — De multitudine substantiarum separatarum	262
CAP. LXXVIII. — Quod non fuit sententia Aristotelis de intellectu agente quod sit substantia separata, sed magis quod sit aliquid animae	227	CAP. XCIII. — Quod in substantiis separatis non sunt multae unius speciei	264
CAP. LXXIX. — Quod anima humana, corrupto corpore, non corrumpitur	230	CAP. XCIV. — Quod substantia separata et anima non sunt unius speciei	265
CAP. LXXX et LXXXI. — Rationes probantes animam corrumpi corrupto corpore [Et solutio ipsarum]	232	CAP. XCV. — Quomodo accipiatur genus et species in substantiis separatis	265
CAP. LXXXII. — Quod animae brutorum animalium non sunt immortales	236	CAP. XCVI. — Quod substantiae separatae non accipiunt cognitionem a sensibilibus	266
CAP. LXXXIII. — Quod anima humana incipiat cum corpore	239	CAP. XCVII. — Quod intellectus substantiae separatae semper intelligit actu	268
CAP. LXXXIV. — Solutio rationum praemissarum	245	CAP. XCVIII. — Quomodo una substantia separata intelligit aliam	268
CAP. LXXXV. — Quod anima non sit de substantia Dei	246	CAP. XCIX. — Quod substantiae separatae cognoscunt materialia	272
CAP. LXXXVI. — Quod anima humana non traducatur cum semine	248	CAP. C. — Quod substantiae separatae cognoscunt singularia	272
CAP. LXXXVII. — Quod anima humana producat in esse a Deo per creationem	249	CAP. CI. — Utrum substantiae separatae naturali cognitione cognoscant omnia simul	273
CAP. LXXXVIII. — Rationes ad probandum quod anima humana causetur ex semine	250		
CAP. LXXXIX. — Solutio rationum praemissarum	253		
CAP. XC. — Quod nulli alii corpori nisi humano unitur substantia intellectualis ut forma	257		
CAP. XCI. — Quod sunt aliquae substantiae intellectuales corporibus non unitae	260		

APPENDIX I

Adnotationes ad libr. I et libr. II

Adnotationes ad librum I	277
Adnotationes ad librum II	295

APPENDIX II

Textus et documenta

A) De re theologica	315
B) De re philosophica	327